

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 20. septembra 2011 v trestnej veci obžalovaného **L. R. a spol.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb. – Trestný zákon účinný do 31. decembra 2005, o sťažnosti **svedkyne M. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2002, sp. zn. 4 T 11/2000, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 149 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2002, sp. zn. 4 T 11/2000, **z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline vo vyššie označenej trestnej veci na hlavnom pojednávaní rozhodol uznesením zo 16. septembra 2002, sp. zn. 4 T 11/2000, tak, že podľa § 66 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. por.“) uložil poriadkovú pokutu svedkyňi M. B., nar. X., trvale bytom T., vo výške 3 000 (tritisíc) Sk.

Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty predsedníčka senátu odôvodnila tým, že svedkyňa M. B. bola v trestnej veci obžalovaného L. R. a spol. predvolaná na hlavné pojednávanie, ktorého termín bol vytýčený na 16. a 17. septembra 2002. Na hlavné pojednávanie sa nedostavila bez dostatočného ospravedlnenia napriek tomu, že predvolanie riadne prevzala. Keďže neuposlúchla príkaz, resp. výzvu súdu, mohla ju predsedníčka senátu potrestať poriadkovou pokutou do výšky 50 000 Sk.

Proti tomuto uzneseniu podala svedkyňa M. B. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú písomne odôvodnila.

Poukázala na to, že predvolanie na hlavné pojednávanie v procesnom postavení svedkyne v nej vzbudzuje napätie, ktoré v deň hlavného pojednávania vyvrcholilo sústavnou nevoľnosťou s pocitom na odpadnutie. V takomto stave sa nedokáže sústrediť, vecne uvažovať a odpovedať na otázky. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlňovala aj tým, že v nadväznosti na jej zdravotný stav a časový odstup si nedokáže obnoviť spomienky a potvrdila, že vo veci nie je a ani nebola zainteresovaná. Akékoľvek napätie, ale aj stretnutie s neznámymi ľuďmi u nej vyvoláva parciálne epileptické záchvaty. Zároveň požiadala súd, aby k jej svedeckej výpovedi došlo mimo súdneho pojednávania v prípade, ak by aj naďalej trval na jej výsluchu.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie o uložení poriadkovej pokuty zrušil.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 147 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť svedkyne M. B. nie je dôvodná, napriek tomu však napadnuté uznesenie o uložení poriadkovej pokuty zrušil.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. por. kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu správa urážlivo alebo **kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz** alebo nevyhovie výzve, ktoré mu boli dané podľa tohto zákona, toho môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán **potrestať poriadkovou pokutou do 50 000 Sk.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že v zmysle ustálenej súdnej praxe sa za **príkaz** daný súdom považuje aj **riadne a včasné predvolanie na hlavné pojednávanie.**

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že svedkyňa M. B. bola riadne a včas predvolaná na termín hlavného pojednávania určený na 16. a 17. septembra 2002, nakoľko predvolanie osobne prevzala 10. septembra 2002. Možno poukázať aj na skutočnosť, že prvé

predvolanie na hlavné pojednávanie prevzal jej otec 25. júla 2002, z čoho možno vyvodit', že už od uvedeného dňa mohla mať svedkyňa vedomosť o termíne jeho konania. Na hlavné pojednávanie sa nedostavila a svoju neúčast' na ňom vôbec neospravedlnila, čím dala predsedníčke senátu krajského súdu dôvod na uloženie poriadkovej pokuty.

O okolnostiach brániacich jej v účasti na hlavnom pojednávaní ako o prekážke, pre ktorú nemôže príkaz súdu daný podľa Trestného poriadku splniť – v posudzovanom prípade dostaviť sa na určený termín hlavného pojednávania, na ktoré bola riadne a včas predvolaná, mala vedomosť už predtým, a preto mala dostatok času na „dostatočné ospravedlnenie“ svojej neprítomnosti na hlavnom pojednávaní.

Uznesenie o uložení poriadkovej pokuty bolo svedkyňi M. B. doručené 20. septembra 2002 a sťažnosť proti tomuto uzneseniu podala na pošte (ako vyplýva z podacej pečiatky pošty na poštovej obálke) 23. septembra 2002.

Podľa § 146 ods. 1 Tr. por. veta prvá orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, môže jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania.

Podľa § 146 ods. 2 Tr. por. **ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie**

- a/ vyšetrovateľ alebo policajný orgán prokurátorovi, ktorý vykonáva nad vyšetrovaním dozor, a ak ide o sťažnosť proti uzneseniu, ku ktorému tento prokurátor dal súhlas alebo pokyn, jeho prostredníctvom nadriadenému prokurátorovi,
- b/ prokurátor nadriadenému prokurátorovi alebo súdu,
- c/ predseda senátu okresnému súdu nadriadenému krajskému súdu, **predseda senátu krajského súdu Najvyššiemu súdu**; pritom doručí, ak treba, odpis sťažnosti prokurátorovi a osobe, ktorá by mohla byť rozhodnutím o sťažnosti priamo dotknutá s výnimkou sťažnosti podľa § 74 ods. 2.

Trestná vec obžalovaného L. R. a spol. bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená na rozhodnutie o sťažnosti svedkyne M. B. proti uzneseniu Krajského súdu

v Žiline zo 16. septembra 2002, sp. zn. 4 T 11/2000, o uložení poriadkovej pokuty **2. septembra 2011.**

V tejto súvislosti nadriadený súd poukazuje na to, že aj napriek existencii dôvodu na uloženie poriadkovej pokuty svedkyňi M. B., ktorá sa na hlavné pojednávanie bez dostatočného ospravedlnenia nedostavila, hoci bola riadne predvolaná, a neuposlúchla tak príkaz daný súdom, **nie je namieste trvať na uloženej poriadkovej pokute, nakoľko odo dňa, kedy bola sťažnosť podaná, uplynie 23. septembra 2011 presne deväť rokov.** Je absurdné, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto štádiu konania sťažnosť svedkyne zamietol a ponechal v platnosti napadnuté uznesenie krajského súdu o uložení poriadkovej pokuty, ktoré po takom dlhom časovom odstupe už nemá žiadny zmysel.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Na záver najvyšší súd považuje za nevyhnutné konštatovať, že každý kto je v procesnom postavení svedka, je v zmysle § 97 Tr. por. povinný na predvolanie sa ustanoviť a vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchatel'ovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie. Inštitút poriadkovej pokuty (§ 66 Tr. por.) je totiž v prípade znemožnenia súdu plynule vo veci konať legálnym prostriedkom na zabezpečenie riadneho priebehu súdneho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. septembra 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. M. Ivančíková